

[Bernhard Baunsgaard.]

hans hjemmehjælp og hans togtransport blive dyrere. Varerne ville blive dyrere, fordi man vil forhøje statsbanernes takster med 43 pct. på godset alene, og fordi man vil gennemføre en benzinafgift. Men den mand – og der findes alene i Århus 200 af dem – som har en indtægt på 500.000 kr., ville få en skattelettelse på 80.000 kr.

Hvis dette ikke er at skade de små og gavne de rige, så ved jeg ikke, hvad det skulle være. Derimod synes jeg ligesom skatte- og afgiftsministeren, at det er bemærkelsesværdigt, at fremskridtspartiet til et forslag, som kan lette erhvervslivets vilkår, vil stemme imod, hvis man skal tro deres ordfører i dag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg tror, hr. Ove Jensen er intelligent nok til, at han ikke har misforstået mine bemærkninger på den måde, han gav udtryk for heroppefra. Hr. Ove Jensen ved jo udmærket, at der ikke er nogen baggrund for hans udtalelse om, at socialdemokratiet vil tage fra de fattige og give til de rige i modsætning til fremskridtspartiet, som stiller forslag om ophævelse af lov om særlig indkomstskat osv. Det er ikke det, vi har til behandling, så det skal jeg lade ligge under denne forhandling.

Min bemærkning gik selvfølgelig også på, at hr. Ove Jensen argumenterede for, at dette var at strø milde gaver ud til helt tilfældige. Det er jo ikke tilfældet. Det er et spørgsmål om incitament til øgede investeringer, og det vil sige, at forudsætningen for, at man kan få andel af det provenutab, der eventuelt kommer her, er, at der foretages investeringer i dansk erhvervsliv, og det er ikke helt tilfældigt, det er til dem, der foretager investeringer.

Jeg glemte desværre før at svare hr. Stetter, der stillede spørgsmål til mig om afskrivningslovens bestemmelse om, at man kun kan afskrive med 15 pct. for anskaffelser i anden halvdel af året. Jeg kan dertil sige, at det er en bestemmelse, der findes i afskrivningsloven, hvorfor en ændring heraf forudsætter fremsættelse af et selvstændigt forslag. Jeg kan til hr. Statters oplysning sige, at regeringen ikke kommer med et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Jeg vil gerne spørge skatte- og afgiftsministe-

ren: Vil skatte- og afgiftsministeren benægte, at denne tilskudsordning næsten udelukkende bliver brugt af de veletablerede virksomheder, der har orden i deres økonomi og derfor ingen brug har for en sådan tilskudsordning? Vil skatte- og afgiftsministeren også benægte, at de samme beløb igen bliver indbetalt af de virksomheder, som har en dårlig økonomi, og som derfor ikke har råd til at foretage nye investeringer overhovedet og dermed ingen mulighed har for at udnytte ordningen?

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Ja, jeg vil gerne benægte, at hr. Ove Jensens fremstilling er dækkende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Vedligeholdelsesfradrag). (Lovforslag nr. L 19. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

Der er tale om en ganske lille lovændring, som jeg ikke skal bruge mange minutter af tingets tid på. Det er jo således, at mennesker, der er indehavere af familieshuse og selv bebor den ene lejlighed, bliver, for så vidt angår lejeværdien, ansat til et beløb, der svarer til, hvad man ved at udleje den samme lejlighed kunne opnå i lejeindtægt, mens de for vedligeholdelsesudgifter i dag får et standardfradrag, altså bliver behandlet på samme måde som parcelhusejere. Her ønsker man at stille de pågældende frit, således at de kan vælge i stedet for standardfradraget at foretage fradrag for de faktiske udgifter, der har været til vedligeholdelse af ejendommen. Dog er det således, at når man én gang har valgt en ordning, skal

[Camre.]

man blive ved med at følge den. Det er som sagt en retfærdighedshandling og et lille lovforslag, og jeg kan tilsige socialdemokratiets støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Christophersen (V):

Vi kan tilslutte os lovforslaget. Man kan vel i virkeligheden sige, at det er et forslag, som, hvis vi havde ofret lidt mere tid på disse specielle problemer, ville være blevet fremsat i forbindelse med gennemførelsen af boligforligets øvrige love. Naturligvis er det en urimelighed, at tofamilieshusene på en måde kører efter lejelovens principper, når det drejer sig om ansættelse af lejeværdien, men med de normale regler, for så vidt angår vedligeholdelsesfradraget.

Det er muligt, at vi under udvalgsbehandlingen gerne vil have lejlighed til at drøfte, om udformningen af den meget definitive valgmulighed er helt korrekt. Man kan jo ikke afvise, at der i løbet af en lang tilværelse for ejeren af et tofamilieshus kan ske væsentlige ændringer både af husets tilstand og af de økonomiske forhold for den pågældende, og derfor kunne der måske være lejlighed til at overveje en dispensationsmulighed, men forslaget som helhed kan vi støtte.

Ove Jensen (FP):

Det foreliggende lovforslag om at give ejere af tofamilieshuse valgmulighed imellem den nuværende regel, et standardfradrag på 1 pct. af ejendomsvurderingen, og de faktiske vedligeholdelsesudgifter, kan fremskridtspartiet i princippet tilslutte sig.

Man kunne overveje, om det er rimeligt, at det én gang valgte princip skal følges fast fremover, men det kan jo drøftes i udvalget, hvor vi vil se positivt på forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da hr. Gudme ikke kan være til stede på dette tidspunkt, skal jeg kun på hans vegne sige nogle ord om det radikale venstres stilling. Vi er tilhængere af forslaget om, at den – som hr. Christophersen var inde på – urimelighed, at tofamilieshuse ikke behandles ens, når det gælder lejeværdiansættelse og fradrag for vedligeholdelse, fjernes.

Jeg er også enig med ministeren, der i lovforslaget skriver, at har man truffet sit valg, kan man ikke vælge tilbage, for så ville vi jo

få det, at man et år, hvor der var sket megen vedligeholdelse, valgte det fordelagtige, nemlig efter regning, og det næste år, hvor der ikke var så meget at vedligeholde, gik tilbage til standardfradraget.

Så langt er jeg helt enig med ministeren, men derimod finder jeg det lovlig rigoristisk, at én gang valgt skal det ikke alene gælde den, der efter skattelovgivningen i dag er den, der træffer beslutningerne i realiteten, nemlig manden, men det skal også gælde, når det er hans kone, der af en eller anden grund bliver den, der kommer til at bestemme over huset. Det finder jeg for rigoristisk, og jeg håber, vi kan drøfte denne enkelthed i udvalget.

Ib Stetter (KF):

Da forslaget ligger inden for boligforligets område, kan der med andre ord kun gennemføres en ændring under forudsætning af positiv medvirken fra alle forligspartier. Den konservative gruppe kan stemme for forslaget.

Ministeren foreslår valgmulighed mellem standardfradrag og fradrag for faktiske udgifter. Jeg formoder, det er hensynet til ejerne af tofamilieshuse, der motiverer, at ministeren arbejder med valgmuligheden. Ejerne skal med andre ord selv have lov til at vælge, hvad der økonomisk er mest hensigtsmæssigt, men valget er endeligt, så længe man ejer huset; jeg beder ministeren bekræfte eller afkræfte min formodning.

Så kan jeg i øvrigt ønske centrum-demokraterne til lykke med, at forslaget gennemføres: det var dette parti, der senest førte sagen frem, og så lykkedes det. Det er da egentlig ganske pænt.

Ømann (SF):

Det skal da ikke nægtes, at dette forslag er båret af en vis logik: når tofamilieshusene behandles, som om det var rene udlejningsejendomme, både for udlejningspartiet og for ejerpartiet, er det vel også logisk, at man anvender de samme regler, hvad angår fradrag for vedligeholdelse.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med at udstøde et hjertesuk. Nu er man jo i gang med at lave en større reform på dette område, og så springer man her midt i reformarbejdet og laver en ændring. Gamle skattelove er gode skattelove, siger man, og nu har folk vænnet sig til denne praksis, og den har såmænd virket godt i det store og hele. Det er jo ret unormale

[Ømann.]

og meget forskellige lejepartier, der findes i disse tofamiliehuse, som vel er kommet i stand på murermesterforanledning, fordi man har syntes, det var billigt at klaske to huse op og spare en gavl, men det er vel nok ikke nogen særlig attråværdig måde at være hverken ejer eller lejer på. Så det kunne såmænd godt have skramlet af, indtil vi får en almindelig reform for disse boliger, ejerboligerne, hvor altså spørgsmålet om rentefradragsretten og lejeværdien jo alligevel skal tages op.

Jeg er imod, at man her springer i målet og antyder fra regeringens side, at man laver denne reform, fordi det nok tager både år og dag, førend man får lavet en gennemgribende reform. Det beklager jeg.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg synes, det er et udmærket lille lovfor-slag, som her er fremsat, og som vi i sin tid blev enige om skulle fremsættes; forslaget's for-træffeligheder skal jeg ikke gå i dybden med, det går jeg ud fra CD vil gøre, så jeg skal kun anbefale dets vedtagelse.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg ved ikke, om forklaringen på, at man bringer dette sådan helt uafhængigt af den anden snak om reformer, er den traditionelle, at det vil tage lang tid med reform – det er noget, man taler om, noget, man ikke rigtig vil gøre noget ved – eller om hemmeligheden slap ud, da hr. Stetter gratulerede centrum-de-mokraterne, nemlig at det er en del af en han-del. Jeg forstår, at centrum-demokraterne er villige til at gå til ret så lav en pris, og det er vel forståeligt med den lidt særprægede situa-tion, man har i dette parti.

Jeg er meget forbeholden over for dette for-slag. Jeg kan ikke sige, at vi vil gå imod, for jeg anerkender, at der foreligger et problem. Men hvorvidt problemet skulle løses på den måde, har vi nogen tvivl om. Vi mener slet ikke, det skulle have været løst uafhængigt af de andre ting. Men det vil nok være muligt at få nogle afklarings spørgsmål om sikkerheden for, at man ikke kan udnytte det på en fejlagtig måde. Jeg kan bare sige, at i almindelighed er vi jo tilhængere af, at der bringes fornuft i hele denne side af sagen, men det skal også være en fornuft, der passer ind i de øvrige planer, man måtte have.

Abel (CD):

Allerede i december 1975 fremsatte cen-trum-demokraterne forslag til folketingsbeslut-ning om, at regeringen skulle fremsætte forslag til ændring af ligningsloven for så vidt angår tofamiliehuse med henblik på en lempelse i ansættelse af lejeværdi og en forhøjelse af det ansatte standardfradrag for forbedringer. Vi følte, at tofamiliehusene var kommet i klemme i forbindelse med de nye boliglove, og i forbindelse med augustforligshandlingerne gav skatte- og afgiftsministeren tilsagn om at fremkomme med et forslag, som skulle prøve at løse nogle af disse problemer.

For at hr. Knud Jespersen ikke helt skal have ret i, at centrum-demokraterne lader sig sælge så billigt, som hr. Knud Jespersen mente i denne sag, vil jeg sige, at centrum-demokra-ternes forslag ikke 100 pct. er dækket af de ting, som ligger heri. Vi er naturligvis glade for, at det har kunnet lade sig gøre at få nogle af synspunkterne frem, og vi vil i udvalgsarbej-det i de kommende dage prøve på at få endnu flere af vore synspunkter indarbejdet.

Det nu foreliggende forslag løser alene fra-dragsspørgsmålet, men ikke spørgsmålet om selve standardfradraget, og selv om dokumen-tationskravet i sig selv er positivt ud fra helt andre synspunkter, vil det givet føre en del vanskeligheder med sig at administrere det på denne nye måde.

Hr. Bernhard Baunsgaard rejste spørgsmålet om, hvorvidt ægtefællen ved en overdragelse skulle stilles på samme måde som den ægte-fælle, der eventuelt har ejet huset forinden, og jeg er enig i, at det tekniske spørgsmål bør drøf-tes nærmere i udvalget, fordi der er nogle uklar-heder her, som vi ikke finder helt rimelige.

Centrum-demokraterne er interesseret i at høre, hvad interessegrupperne inden for dette område eventuelt mener om forslaget, og det bør også indgå i forbindelse med udvalgsarbej-det. Vi vil som sagt drøfte disse ting i udvalget, og vi vil prøve på at få flere af vore synspunk-ter ført igennem.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Ja-kobsen):

Må jeg gøre den første bemærkning, at jeg synes nok, det var interessant at høre cen-trum-demokraternes ordfører sige, at man var interesseret i at høre interessegruppernes, inter-esseorganisationernes vurdering af disse ting. Vel, det noterer jeg kun.

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Jeg takker for en velvillig modtagelse af lovforslaget.

Jeg skal derudover kun gøre to bemærkninger.

Den ene skal være, at de enkeltheder, der er bragt frem her, og som jeg forstår bliver bragt frem under udvalgsarbejdet, må vi selvfølgelig drøfte, og det vil jeg være parat til.

Det andet var hr. Stetters spørgsmål om, hvad baggrunden for denne valgmulighed var, om det var hensynet til ejerne. Det vil jeg gerne bekræfte. Det er det på to leder. Det er det dels derved, at der kan være situationer, hvor man ud fra en økonomisk betragtning vil vælge enten at tage standardfradraget eller at gå over til de faktiske udgifter. Der kunne også godt være en række ejere af tofamiliehuse, der af praktiske hensyn vil vælge standardfradraget fortsat. Hvis de vurderer, at udgifterne over en årrække ligger stort set på det niveau, tror jeg, de vil benytte standardfradraget fortsat, fordi det er let og enkelt at håndtere, så jeg kan helt bekræfte, at det er af hensyn til indehaverne af tofamiliehusene, at denne valgmulighed er åbnet. Ellers kunne vi jo være gået over til at stille krav om dokumentation i alle tilfælde, men jeg tror, at et betydeligt antal vil fastholde standardfradraget som den praktiske løsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om indgåelse af overenskomster med fremmede stater til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

(Lovforslag nr. L 20. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann (S):

Lovforslaget drejer sig alene om at tydelig-

gøre og udvide den eksisterende hjemmel til at udveksle skattemæssige oplysninger i forbindelse med skattelovgivningen i Danmark og i andre lande, f. eks. vedrørende motorafgifter, merværdiafgifter, ydelser i henhold til bistandsloven og arbejdsgiverydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, og det kan vi støtte.

Jeppe Kristensen (V):

Den gældende lov på området blev vedtaget i 1953 og har fungeret efter sin hensigt. Den er gået ud på, at man skulle undgå en dobbeltbeskatning af borgere, der er flyttet til et andet land, når der kunne træffes aftaler landene imellem. Derudover har den haft et afsnit om, at man skulle hjælpe hinanden med at løse skattesager, som måtte være opstået, ved udveksling af informationer.

Nu ønsker skatteministeren, og det kan vi støtte, at loven udbygges sådan, at de nye beskatningsformer, som er kommet til siden, merværdibeskatning, motorafgifter osv., også bliver omfattet af loven. Vi vil gerne støtte, at lovforslaget gennemføres.

Dohrmann (FP):

I modsætning til regeringspartiet, og vi kan også godt tage hr. Bernhard Baunsgaards parti med, er det ikke afgørende for vores stilling, hvilket parti eller hvem der har fremsat de forskellige forslag. I det foreliggende tilfælde agter vi at støtte lovforslaget, medmindre der dukker nogle ulemper frem, som vi ikke er bekendt med i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det må fremskridtspartiets ordfører skam have misforstået. Når jeg er så hård ved fremskridtspartiets ordførere og det, de siger heroppe, er det skam ikke på grund af, at det er fremskridtspartiet, men så er det på grund af indholdet. Det radikale venstre kunne aldrig falde på at støtte noget tåbeligt noget, og gennemgående er det, fremskridtspartiet fremsætter, jo tåbeligt. Jeg mindes kun to reelle forslag, det ene om, at militæret ikke kan rekvirere heste i krigstid for fremtiden, og det andet, at vi stryger skatten på almanakker. Begge dele har vi støttet.

Om det foreliggende lovforslag skal jeg kun udtale, at vi fra radikal side støtter det, og da vi ikke finder, der kan være væsentlige tekniske ændringer at diskutere, var det måske mu-